Nro. 293.

DZIENNIK URZĘDOWY
Departamentu Płockiego.

w Płocku, dnia 27. Lipca 1816.

Boni civis est, nosse instituta et leges civitatis. iisque obtemperare.

Obwieszczenie.

Z wydziału prawnego. W przedmiocie Dóbr Summami Bajońskiemi obciążonych.

PREFEKT Departamentu Płockiego. Wezwanie Dyrekcyi Generalnéy Summ Konwencyą Wiedeńską przekazanych z dnia 2. Lipca r. b. do Dłużników, których Kapitały w moc Konwencyi Wiedeńskiéy z dnia 30. Marca r. z. do Skarbu Krolestwa Polskiego przynależą, w następuiących słowach:

Dyrekcya Jeneralna Funduszów Konwencyą Wiedeńską przekazanych.

Wzywa niniéyszém wszystkich w ogół Dłużników, których Kapitały, w moc Konwencyi Wiedeńskiéy, względnie Summ dawniéy Bajońskiemi zwanych, w dniu 30. Marca 1815. zawartéy, do Skarbu Królestwa Polskiego przynależą, iżby ci w ciągu pięciu miesięcy od dnia publikacyi wezwania niniéyszego w Dzienniku Departamentowym rachując, Deklaracye swe, punktem piątym Artykułów dodatkowych wzmiankowane zeznali, oraz procent pół roczny od Bożego Narodzenia 1815. do S. Jana 1816. należny, po cztery od sta rocznie rachując, niemniéy część z zaległych procentów, w stosunku do przepisów wymienionéy Konwencyi przypadaiącą, niezwłocznie opłacili; przyczém Dyrekcya Jeneralna ostrzega każdego z wymienionych dłużników, iż nieskładaiący Deklaracyi takowéy w czasie powyżéy przepisanym, dobrodzieystwa Konwencyą Wiedeńską, w szczególności zaś Artykułami dodatkowemi udzielone, a w całéy ich treści w Gazetach Warszawskich pod dniem 29. Lipca i następnych 1815 r. ogłoszone, utraca, i

należność od niego Skarbowi Królestwa Polskiego przypadaiąca, w drodze prawa ściągniętą zostanie.

W celu iednostayności w zeznaniach deklaracyi powyżéy wymienionych, wskazuie się za Normę Schemat tu załączony.

Żeby zaś każdy z Dłużników wiedzieć mogł, w iakiéy wysokości Summy przez niego winne, własnością Skarbu Królestwa Polskiego, w moc Konwencyi Wiedeńskiéy powyżéy z daty wymienionéy, stały się, przesłane zostaną do Dobr, na których też Kapitały zahypotekowane są, dla wymienionych Dłużników, szczegułowe wezwania, obeymuiące w sobie wysokość odstąpionych Kapitałow.

w Warszawie, dnia 2. Lipca 1816.

Dyrektor Jeneralny *Kalinowski.*

Wzór do Deklaracyi Urzędowéy dla Dłużników Summ Konwencyą Wiedeńską z dnia 30. Marca 1815. Skarbowi Królestwa Polskiego odstąpionych:

W Imieniu Nayiaśnieyszego

ALEXANDRA I.

CESARZA wszech Rossyi, KROLA Polskiego etc. etc.

Wszém wobec i każdemu, komu o tém wiedzieć należy wiadomo czyniemy, iż sporządzony został Akt urzędowéy Deklaracyi Dłużnika N. N., względem Summy Talarów N. N., na Dobrach iego N. N., w Woiewodztwie N. Powiecie N. zachypotekowanéy, stosownie do osnowy Artukułów dodatkowych Konwencyi Wiedenskiéy w dniu 30. Marca 1815. zawartéy spisany, treści następuiącéy:

Działo się w N. N., w Woiewodztwie N. Powiecie N., dnia N., miesiąca N., roku 1816.

Przedemną N. N. Pisarzem Aktowym Woiewodztwa N. N. (lub Powiatu N. N.) w Mieście N., przy Ulicy N., pod Numerem N. zamieszkałym niżéy podpisanym w przytomności świadków w końcu Aktu wyrażonych, żadnemu prawnemu wyłączeniu nie podległych, stawił się osobiście N. N., Dziedzic Dóbr N. N., zamieszkanie swe w N. N. maiący, zdrowy na umyśle do działań Urzędowych zdolny, Pisarzowi Aktowemu i świadkom dobrze znany, iawnie i dobrowolnie zeznał, i ninieyszém zeznaie: iż on będąc Dziedzicem Dóbr N. N. w Woiewodztwie N. N., Powiecie N., Parafii N. leżących, winien iest Summę Talarów N. N., na rzeczonych Dobrach zabespieczoną w Księgach hypotecznych

tychże dobr w Rubryce III. pod Numerem N. zaingrassowaną; że zaś Summa ta, w moc Konwencyi Wiedeńskiéy w dniu 30. Marca 1815 r. między Nayiaśnieyszym Cesarzem wszech Rossyi i Krolem Polskim z iednéy, a Nayiaśnieyszym Krolem Pruskim z drugiéy strony zawartéy, na rzecz Skarbu Krolestwa Polskiego odstąpioną została, i tąż Konwencyą, a w szczegolności Artykułami dodatkowemi, Dobrodzieystwa dla Dłużnikow pod tym wyraźnym warunkiem dozwolonemi zostały, iżby ciż Deklaracyą urzędową w ciągu miesięcy pięciu od daty ogłoszenia rachuiąc zeznali, tedy oświadcza stawaiący, iż on Dobrodzieystw tąż Konwencyą dozwolonych uczestnikiem stać się pragnie i z tego powodu zadość czyniąc przepisom teyże Konwencyi, czyni swą Deklaracyą w następuiącym sposobie:

Na dobrach moich N. N. dawniéy w Departamencie N. a teraz w Woiewodztwie N., Powiecie N., w Parafii N. położonych, zahypotekowaną znayduie się Summa Talarow N. N. ktora w moc obligacyi wydanéy pod dniem N., roku N., w Rubryce III. pod Numerem N. w Księgach hypotecznych tychże Dobr zapisaną znayduie się; teraz zaś, gdy taż Summa z mocy Konwencyi Wiedeńskiéy zwyż rzeczonéy, na własność Skarbu Krolestwa Polskiego odstąpioną iest, tedy uznaiąc tęż Summę N. N. wraz z należnemi od niéy procentami za prawdziwą i niezaprzeczoną własność Skarbu Krolestwa Polskiego i za dług realny rzeczonych Dobr moich, przyrzekam i obowiąznię się tęż Summę Kapitalną wraz z należnemi od niéy procentami i następnie opłacać się winnemi, w następuiącym zaspokoić sposobie:

1. Co do Summy Kapitalnéy Talarow . . . . . . wynoszącéy, takową winnym będąc, obowiązuię się zapłacić ią do Skarbu Krolestwa Polskiego po upłynieniu lat sześciu od Bożego Narodzenia piętnastego 1815. rachuiąc, iako lat moratoryinych Konwencą Wiedeńską dozwolonych, w czterech rocznych ratach, to iest:

   A. Na Boże Narodzenie 1822. roku, iedną czwartą część Kapitału wynoszącą Kwotę Talarow N. N.

   B. Na Boże Narodzenie 1823. roku, drugą czwartą część w takiéyże ilości Talarow N. N.

   C. Na Boże Narodzenie 1824. r., trzecią czwartą część Kapitału w podobnéyże ilości Talarow N. N.

   D. Nakoniec na Boże Narodzenie 1825 roku, ostatnią część Kapitału rowną pierwszym, wynoszącą Kwotę Talarow N. N.

Wypłatę tę uskutecznię w grubéy srebrnéy monecie *(ieśli dokument początkowy na złoto wystawiony, oznaczyć monetę i Ewaluacyą iéy stosownie do osnowy tegoż dokumentu)* i wszystkie te wypłaty w mieście Warszawie do Kassy głowney Skarbu Krolestwa Polskiego uskutecznię.

2. Co do zaległego procentu od Kapitału powyższego do Bożego Narodzenia 1815. rachuiąc, tedy należy się takowego ogolna ilość Talarow N. N. składaiąc zas na dowod opłaconych tak dawniéyszych iako i poźnieyszych procentow uzyskane Kwity z uskutecznionych opłat, takowe w Kopiach vidymowanych do Aktu niniejszego załączam. W celu uiszczenia się z należytości téy oświadczam, iż gdy stosownie do osnowy Konwencyi Wiedeńskiéy, połowa całkowitéy procentowéy Summy od roku 1806. do Bożego Narodzenia 1815. rachuiąc, w owczas dopiero zapłaconą bydź ma, gdy Rząd wynadgrodzi Dłużnikom wszelkie Liwerunki i Awansa przez czas woyny dostarczane, zaczem w stosunku do ustanowień tych rachuiąc procent podług opisu pierwiastkowéy obligacyi od roku 1806. do Bożego Narodzenia 1815. za lat dziewięć po N. od sta *(tu wyrazić wysokość procentu, iaki iest w pierwiastkowéy obligacyi lub w dokumencie hypotecznym wyrażonym,)* wynosi całkowita Summa teyże prowizyi dziewięcio-letniéy Summę Talarow N. N. połowa téy czyni N. N. Talarow, na takową połowę podług wyżéy załączonych Kwitow opłaciłem Talarow N. N. pozostaię zatém dłużnym Talarow N. N. kwotę; zatém tę należnego procentu w ciągu lat sześciu w połrocznych rownych ratach zarazem z biegnącym procentem pod następnym Numerem poniżéy opisanym punktualnie opłacać w tymże samym co i Kapitał gatunku Monety i w mieyscu tymże, to iest: w Warszawie do Kassy głowney Skarbu Krolestwa Polskiego ninieyszém przyrzekam i obowiązuię się.

Co zaś do drugiéy połowy zaległego procentu, tedy takową w owczas opłacić obowiązuię się, gdy Rząd wynadgrodzi wszelkie Liwerunki i Awansa z Dobr moich przez czas woyny dostarczane.

3. Nakoniec co do biegnącéy prowizyi od Bożego Narodzenia 1815. rachuiąc, przyrzekam takową w ratach połrocznych, to iest: na każde Święto S. Jana Chrzciciela czyli na dzień 24. Czerwca w iednéy połowie, a na każde Boże Narodzenie w drugiéy połowie wypłacać, rachuiąc procent po cztery od sta. Pierwszą zatém

ratę procentu tego, to iest: od Bożego Narodzenia 1815. do S. Jana 1816 r. z powodu upłynionego iuż tegoż terminu, obowiązuię się zapłacić w dni czternascie od daty ninieyszego Aktu Deklaracyi, przyszłe zaś raty tak w ninieyszym iako i w każdym z następnych lat obowiązuię się co pół roku na każde Święto Bożego Narodzenia i S. Jana Chrzciciela, to iest: na dzień 25. Grudnia i 24. Czerwca, punktualnie wypłacać w tymże samym co i Kapitał gatunku monety i w mieyscu tymże, to iest: w Warszawie do Kassy głowney Skarbu Królestwa Polskiego.

4. Wypłaty powyżey pod Numerem 1. 2. 3. wymienione punktualnie uzupełnić przyrzekam i w dniu oznaczonym; na przypadek zaś uchybienia ktorego kolwiek bądź terminu, podaię się gotowey z Aktu ninieyszego wynikaiącey Exekucyi, dozwalaiąc wyraźnie, iżby po upłynieniu czterech Niedziel od oznaczonego Terminu, taż Exekucya stosownie do przepisu prawa bez żadnego dalszego processu do maiątku mego zastosowaną i Summa winna wyexekwowaną została.

Akt ninieyszey Deklaracyi w mieyscu, dniu, miesiącu i roku iako wyżey zdziałany, dokładnie stawaiącemu i wyrozumiale w przytomności świadkow N. N. zamieszkałych w N. N. i prawem wszystkie przepisane przymioty maiących, Urzędowi z osob dobrze znanych i żadnemu prawnemu wyłączeniu nie podległych, odczytany, przyiął tenże stawaiący we wszystkich punktach i Klauzulach, zrzekaiąc się wszelkich Excepcyi iakiegokolwiek bądź nazwiska. Akt ten ze wszystkim zatwierdził, obieraiąc sobie za mieszkanie co do Aktu ninieyszego w Dobrach N. N. w ktorem to mieyscu wszelkie wręczenia z Aktu ninieyszego wyniknąć mogące, uzupełnione bydź winny, bez względu na wszelkie zmiany tegoż zamieszkania; na znak zaś zatwierdzenia we wszystkiem Aktu ninieyszego, stawaiący wraz z świadkami i mną Pisarzem Aktowym tenże Akt własnoręcznie podpisał.

(tu następuią podpisy)

Zalecamy i nakazuiemy: *(tu zwyczayna Klauzula Exekucyina.)*

w skutek Reskryptu Prześ: Dyrekcyi Generalney Funduszow Konwencyą Wiedeńską przekazanych z dnia 2. Lipca r. b. Nr. 271., do publiczney wiadomości Interessentów ninieyszém podaię.

Płock, dnia 10. Lipca 1816.

A. Sumiński, Z. P. *Jaroszewski, Z. S. j.*

Z wydziału Sekretaryatu Jeneralnego. Ogłoszenie minus licytacyi na dostawę drzewa na opał Prefektury i Domu więziennego w Płocku.

PREFEKT Departamentu Płockiego. Ponieważ na opał Prefektury tutéyszéy oraz Domu więziennego potrzebne drzewo w ilości sążni siedmdziesiąt i trzy, każdy sążeń po 216. stóp kubicznych trzymaiący, w połowie twarde, a w połowie miękkie, na półroku, to iest: do dnia ostatniego Grudnia b. r. ma bydź zakupioném, przeto dostarczenie onego przez minus licytacyą, w dniu 20 Sierpnia b. r. w Prefekturze tutéyszéy, o godzinie 10. z rana przed delegowanym odbyć się maiącą, postanowiłem.

Oznaymuiąc o tém przez Dziennik Departamentowy wszystkim takowéy Entrepryzy podiąc się chcącym, wzywam ich, aby na terminie minus licytacyi wyżéy cytowanym stawili się, w którym każdy z nich o kondycyach dowiedzieć się może i w ktorym naymniéy żądaiący i należycie do téy Entrepryzy kwalifikuiący się, przybicie liwerunku tego otrzyma i Kontrakt z nim zawartym zostanie.

Obwieszczenie to WW. Woyci i JJPP. Burmistrze w Gminach swych przynależnie ogłoszą i że to dopełnili przed właściwymi Podprefektami udowodnią, co im ninieyszém polecam.

Płock, dnia 9. Lipca 1816.

A. Sumiński, Z. P. *Jaroszewski, Z. S. j.*

Z wydziału policyinego.

PREFEKT Departamentu Płockiego. Postanowiwszy odzież zimową dla więzni w Płocku i Pułtusku osadzonych w ilości następuiącey potrzebną, iako to:

Dla Męszczyzn:

80 kurtek sukiennych, 80 par raytuzow sukiennych, 160 par butow, 200 koszul, 100 siennikow.

Dla Kobiet:

16 kurtek sukiennych, 16 spodnic sukiennych, 32 par trzewikow.

puszczeniem przez Publiczną minus licytacyą sprawić, i do odbycia téy w Biorze Prefektury dzień 10. Sierpnia r. b. przeznaczywszy, wzywam każdego powyższego liwerunku podiąć się chcącego, ażeby wpomienionym terminie o godzinie czwartéy po południu stawił się, gdzie od delegowanego do odbycia licytacyi o kondycyach teyże zawiadomionym zostanie.

Ninieysze obwieszczenie ażeby każdego wiadomości doszło, WW. Woyci i JJPP. Burmistrze sposobem zwyczaynym w Gminach swych ogłoszą, i do zapublikowania z Ambon podadzą.

Płock, dnia 22. Lipca 1816.

A. Sumiński, Z. P. *Jaroszewski, Z. S. j.*

Z wydziału policyinego.

PREFEKT Departamentu Płockiego. Umieszczaiąc poniżéy opis zbiegłych trzech Kanonierów z Bateryi 3. lekkiéy Artyleryi pieszéy w Zakroczymiu konsystuiącéy, zalecam WW. Woytom i JJPP. Burmistrzom, ażeby tych wszędzie naypilniéy śledzić starali się, spostrzeżonych przyaresztowali i nayblizszéy kommendzie woyskowéy pod przyzwoitą strażą dostawili.

Ninieysze obwieszczenie ażeby każdego wiadomości doszło, WW. Woyci i JJPP. Burmistrze sposobem zwyczaynym w Gminach swych ogłoszą, i że się tak stało przed respective Podprefektem udowodnią.

Płock, dnia 29. Czerwca 1816.

A. Sumiński, Z. P. *Jaroszewski, Z. S. j.*

O p i s.

1. Jan Czaykowski, syn Andrzeia i Agnieszki, kondycyi Mieszczanin, urodzony w nowem Sączu w Galicyi, maiący lat 40., twarzy okrągłéy bladéy, oczów czarnych, nosa małego, włosów czarnych, czoła miernego, wzrostu cali 64., mowi po polsku, po niemiecku i po łacinie, czyta i pisze temiż językami: w czasie ucieczki miał na sobie płaszcz cywilny ciemno sieraczkowy, spodnie zielone, furażerkę na głowie zieloną okrągłą z czarną u spodu oblamką, trzewiki i bieliznę wziął z sobą.

2. Jan Zurawski, syn Jana i Anny, kondycyi Mieszczanin, urodzony w mieście Brzezanach w Galicyi, maiący lat 26., twarzy okrągłéy, oczów piwnych, nosa miernego, włosów blond, czoła wysokiego, wzrostu cali 70., mówi po polsku i niemiecku z przeciągiem, własnie iak gdyby się iąkał; w czasie ucieczki miał na sobie płaszcz biało szary z sukna grubego z czarnym kołnierzem, wypustką ponsową, naramienniki ponsowe, z numerem wyszywanym 2., guziki z armatkami, pod płaszczém spancerek zie-

zielony, z czarnym kołnierzem i wypuſtką ponsową, naramienniki ponsowe z numerem 2. wybiianym, i żołtem suknem wykładanym, guziki z armatkami, furażerkę na głowie zieloną okrągłą z czarną u spodu oblamką, czechczery z płutna komisnego, u dołu po siedm guzików i z kamaszami, trzewiki i koszule.

3. Marcin Ciumak, syn Jana i Jadwigi, kondycyi Chłopskiéy, urodzony w Konopnicy, powiecie Lubelskiem, maiący lat 28, twarzy ściągłéy czarniawéy, oczów czarnych, nosa małego, włosów czarnych, czoła miernego, wzroſtu cali 66., mowi po polsku z roſſyiska. W czasie ucieczki miał na sobie płaszcz biało szary z kołnierzem czarnym z wypuſtką ponsową, na ramienniki ponsowe z numerem wyszywanym 2., guziki z armatkami, pod płaszczem spancerek zielony z czarnym kołnierzem i wypuſtką ponsową, naramienniki ponsowe z numerem 2. wybiianym i żołtem suknem wykładanem guziki z armatkami, furażerka na głowie zielona okrągła z czarną u spodu oblamką, czechczery z płutna komisnego u dołu po siedm guzikow i z kamaszami, trzewiki i koszule.

OBWIESZCZENIE.

Podpisany Patron Trybunału Cywilnego Woiewodztwa Płockiego jako Kurator Domu JPana Tyszlera, w mieście Płocku przy Ulicy Kollegialney liczbą 318 oznaczonego, przez Rezolucyą Trybunału rzeczonego uſtanowiony, podaie ninieyszém do publiczněy wiadomości, iż Dom ten z oficyną, ogrodem i ſtayniami, i wszelkim zabudowaniem do tegoż należącym, od S. Michała roku bieżącego, wypuszczonym będzie w sposobie licytacyi publicznéy wedle warunków w czasie teyże licytacyi ogłosić się maiących w iedno-roczną dzierżawną Poſſeſſyą. Licytacya Dzierżawy téy odbywać się będzie w Domu rzeczonym dnia 5. Sierpnia r. b. po południu od godziny trzeciey.

Płock, dnia 13. Lipca 1816.

Bartłomiey Turski.

2 Dodatki

DODATEK
do
Dziennika Departamentowego pod Nrm. 293.

Obwieszczenie.

(Dalszy ciąg Regulaminu Solnego.)

TYTUŁ IV.

Przepisy dla kupujących sól i dla Szynkarzy Solnych.

§. 25. Wolno iest każdemu, czyli to na własną potrzebę, lub też na wyszynkowanie kupować sol z magazynów Skarbowych stosownie do §§. 6. i 7.

§. 26. Każden kupuiący na domową czyli własną potrzebę sól z magazynów Skarbowych, powinien od tychże brać stosowne zaswiadczenie, ktorę mu bezpłatnie wydane będzie, gdyż w przeciwnym razie sól prowadzący niebędąc opatrzony zaświadczeniem Magazynowém, podpadnie karze na defraudantów przepisanéy.

§. 27. Wolno iest każdemu w kraiu szynkować solą z Magazynów Skarbowych kupioną za uzyskaniem wprzody koncessyi od Prefekta właściwego Woiewodztwa; gdy zaś doświadczenie nauczyło, że pomnożona liczba koncessyonowanych Szynkarzy szkodliwą bydź może dla Skarbu, przez nabywanie soli przepisom nieodpowiednie, a nadto że zbyt wielka ilość Szynkarzy Solnych trudno może bydź w każdym razie kontrollowaną, przeto w celu zapobieżenia nadużyciom, i razem ustanowienia pewney ilości wydać się maiących konsensów na szynk soli, następuiące podaią się przepisy:

a) We wsiach, w ktorych są kościoły Parafialne, może bydź ieden Szynkarz koncessyonowany. W innych wsiach bez wyiątku i bez względu na ludność, koncessye zniesione bydź maią natychmiast.

b) We wsiach na samém pograniczu sytnowanych, chociażby w nich był kościoł parafialny, żaden Szynkarz Solny niemoże bydź koncessyonowany, a ieżeli takowy znaydnie się teraz, koncessya odebraną bydź mu powinna.

c) We wszystkich małych miasteczkach piątéy klassy, może bydź czterech koncessyonowanych Szynkarzy.

d) W miastach czwartéy klassy może bydź ośmiu koncessyonowanych Szynkarzy.

e) W miastach trzeciéy klassy może bydź szesnastu koncessyonowanych Szynkarzy.

f) W miastach drugiéy klassy ma bydź trzydziestu dwoch Szynkarzy.

g) W mieście Warszawie iako do pierwszéy klassy należącém stosownie do ludności ma bydź proporcya zastosowana.

h) W miastach na pograniczu położonych ma bydź zmnieyszona liczba Szynkarzy koncessyonowanych do połowy pewyższéy klassyfikacyi miast.

§. 28. Każda koncessya ma bydź wydaną na papierze stęplowanym ceny groszy piętnaście, stosownie do Urządzenia w dniu 30 Czerwca 1812. roku zapadłego, bez żadnych innych opłat. Każdy chcący szynkować solą, opatrzony koncessyą, powinien ieszcze nabydź książkę szynkarską z magazynu solnego Skarbowego za opłatą iednego złotego polskiego.

Wedle przepisu w paragrafie powyższym oznaczonego, koncessye na szynk soli tylko udzielane bydź powinny, i w tym względzie władze Woiewodzkie Admini-

ſtracyine przepisaną klaſſyfikacyą rozpocząć powinny i wedle niéy lub nowe koncessye wydawać, gdzieby takowe były potrzebne, lub też one od mnieyszych pewnych szynkarzy odbierać tam, gdzieby ich było więcey iak niniejsze Urządzenie wskazuie, i pozoſtawić tylko tyle, ile ich przepisy utrzymać dozwalaią. Kto przy szynku soli pozoſtaie i miał dawniey koncessyą, nowéy od Rządu nie potrzebuie, pod warunkami wyżéy wyrażonemi.

Książka każda szynkarska dotąd tylko trwać może, dopoki zapisaną nie zoſtanie: po zapisaniu onéy całkowicie, nowa w magazynie solnym zakupioną bydź powinna.

§ 29. Szynkarz koncessyą i książkę maiący, nie może soli w beczkach całkowitych lub w bałwanach nikomu przedawać, gdyż taki handel ieſt zupełnie zakazany, wolno ieſt tylko szynkarzowi koncessyą opatrzonemu przedawać sol na garce, kwarty i funty; szynkarz pozwolenie to przeſtępuiący, oraz przepisy powyższe niedopełniaiący i w tém przekonany, zapłaci kary za każdy centnar sprzedanéy soli w bałwanach lub kruchach lub beczkach całkowitych, złotych polskich trzydzieści: z téy kary odbierze iednę trzecią część ten, ktory przekupſtwo to odkryie, i ktoremukolwiek magazynowi solnemu, Urzędowi konsumpcyinemu, komorze celnéy lub magiſtratowi doniesie i udowodni; szynkarz każdy koncessyą opatrzony, kupiwszy sol z magazynu Skarbowego, powinien mieć przez tenże magazyn w swéy książce zapisaną:

a) Ilość i gatunek soli przez niego zakupionéy.

b) Ilość pieniędzy z wyszczegolnieniem dokładnem gatunkow monet za sol zapłaconych.

c) Zapis dopełnionego na beczkach i soli opłombowania.

O co dopomnieć się tem bardziéy winien będzie, gdy w przeciwnym razie prowadzący sol podpadnie karze na defraudantow przepisanéy.

§ 30. Każdy Szynkarz w ktorymkolwiek Magazynie sol kupuiący, obowiązany ieſt w Magazynie zadeklarować, do ktorego mieysca onę zawieść, ktorym traktem iechać i iaki czas do przewiezienia mieć zamierza. Stosownie do takiéy Deklaracyi będzie mu przez Magazyn Solny, przy Koncessyi zrobiony przypisek obeymuiący

a) Dzien, miesiąc i rok naſtąpionego w Magazynie kupna.

b) Imie i Nazwisko kupuiącego, oraz mieysce iego mieszkania.

c) Ilość Centnarow, lub beczek kupionéy Soli.

d) Mieysce dokąd ma bydź wieziona, z oznaczeniem czasu do podroży téy zamierzonego.

Przeieżdżaiący z Solą do mieysca zamierzonego podług tego zaświadczenia przez Miaſta, powinien się Urzędom Konsumpcyinym meldować, a tych obowiązkiem będzie, zaświadczenie to z Solą prowadzoną sprawdzić, plomby zrewidować, i zaświadczenie zawizować. Jeżeli się okaże, iż na tém zaświadczeniu niedoſtaie iednego chociaż Urzędu Konsumcyinego, na trakcie w zaświadczeniu wyrażonych obiętego, i ieżeli w ſtosunku położenia Magazynu, dalszy Urząd Konsumcyiny doſtrzeże, że w bliższym Urzędzie Konsumcyinym zaświadczenie produkowane i wizowane niebyło, i nakoniec, ieżeli na całym trakcie wiezienia Soli, w wszyſtkich Miaſtach awizacya przepisana nienaſtąpiła, Sol podpadać ma Konfiskacie, i mieyscowy Urząd Kon-

sumcyiny rozpocząwszy w tym względzie proceſſ, przełożonéy sobie Władzy natychmiaſt o takowém winien donieść zdarzeniu; Toż samo zrobionem bydź ma z Solą, ktora traktem przepisanym niebyła prowadzona i ktora w czasie zamierzonym a na zaświadczeniu wyrażonym, w mieyscu przeznaczenia nieſtanęła.

Ze zaś zdarzyć się mogą przeszkody nieprzewidziane w dowiezieniu Soli do mieysca przeznaczonego, iako to w przypadku złéy drogi, lub niedogodnéy furmanki, w takim tedy razie, aby Skarb był pewny swoich przepisow i prywatny na proceſſ wyſtawionym niezoſtał, oſtrzega się, że Sol niedowieziona do swego mieysca, powinna bydź złożona w Urzędzie Konsumcyinym; lub gdzie takowego niema, u Woyta Gminy wraz zaświadczeniem. Urząd Konsumcyiny, lub Woyt Gminy w takiem zdarzeniu obowiązany ieſt zaraz po okazaniu sobie tego zaświadczenia, skonfrontowawszy go z Solą i plombami, ieżeli czas oznaczony ieszcze nie upłynął, zapisać na temże zaświadczeniu dzień, miesiąc złożenia teyże Soli, a w razie na dalszy Transport oneyże wzięcia do swego przeznaczenia, ſtwierdzi na tem zaświadczeniu, że Sol ta zoſtawała pod zamknięciem, z wyrażeniem czasu, przyczyny, aby zawsze w zamierzonem ſtrawieniu czasu, wyiąwszy dni złożenia iéy dla przypadku, na mieyscu ſtanęła.

§. 31. Szynkarz maiący zapas Soli, nie może kilka razem beczek do wyszynku rozpoczynać. Dopoki iedna beczka w zupełności wyprzedaną niebędzie, inne bez naruszenia plomb nietykalne zoſtawać powinny; w przypadku doſtrzeżenia u ktorego Szynkarza że beczki są bez plomb, pomimo niewyszynkowania pierwszéy, wszyſtka Sol uważaną bydź ma iako defraudowana, i iako takowa skonfiskowana.

Każdego Szynkarza ieſt obowiązkiem po przybyciu swoiem oddać zaświadczenie z Koncessyą mieyscowemu lub naybliższemu Urzędowi Konsumcyinemu, dla zrobienia przez niego Superrewizyi przywiezionéy Soli i plomb, tudzież w ciągu wyprzedawania Soli żądać odeymowania plomb, w miarę potrzeby otwierania więcéy beczek do wyszynku, a nakoniec plomby u siebie zachowywać dla oddania ich Magazynowi Solnemu, z ktorego Sol była kupiona, ſtosownie do §. 21. Na każde żądanie Entrepryzy Dzierżawnéy, rewizye u Szynkarzy Solnych przez Urzęda Skarbowe, lub Magazyny Solne, czy to w przytomności przeznaczonych przez nią osob, lub bez nich przedsiębrane bydź powinny.

§. 32. Oſtrzega się Szynkarzy Solnych i Mieszkancow, że w Magazynach wyżéy wyrażonych znaydować się będą gatunki Soli naſtępuiącéy:

a) Kamiennéy Wieliczkowskiéy w beczkach lub kruchach i bałwanach.
b) Warzonki Samborskiéy.
c) Liwerpolskiéy warzonki.

Wszelkie inne gatunki u kogo bądź znalezione, iako z Zagranicy w chęci defraudacyi sprowadzone, konfiskacie podlegać będą; że zaś w Woiewodztwie Auguſtowskiem na mocy dawnego wolnego handlu znayduią się zapasy Soli Krymskiéy, względem takowéy wyprzedania z Magazynow oznacza się dla Spekulantow Właścicieli téy Soli termin do wyprzedania iéy naywyżéy przez trzy miesiące.

Mleć Szynkarzowi Soli Kamiennéy Szybikowéy zielonéy, tak beczkowéy iako i bałwaniaſtéy i kruchowéy na miałką, przedaiąc ią na miary nie ieſt wolno pod karą Konfiskaty Soli u niego znayduiącey się, z ktoréy kary odbierze 1/3 część ten, co tego doſtrzeże i udowodni, Bałwany zaś mogą bydź tylko rozbiiane na kruchy.

Obowiązanym iest oraz Szynkarz sprzedawać Sol podług żądania kupuiącego na miarę lub wagę; sol zaś w znacznieyszych Kruchach i kawałach nie inaczey iak tylko na wagę sprzedawana bydź powinna pod karą wyż wymienioną.

§. 33. Nie wolno iest ani prywatnym mieszkancom na własną potrzebę, ani Koncessyonowanym Szynkarzom na wyszynk wi céy mieć nad 60 Centnarów soli w magazynach zakupionéy; a gdyby przestąpienie tego przepisu komu dowiedzionem było, temu nie tylko sól wszystka skonfiskowaną będzie, ale nadto sam osobiście po ukaranie do sądu Policyi poprawczéy oddany będzie.

§. 34. Zeby zaś żaden Szynkarz nad to niezyskiwał z wyszynku soli, i aby publiczności niezdzierał, obowiązkiem będzie władz Policyinych i Skarbowych w skutek Dekretu d. d. 7. Marca 1812 r. ułożyć taxę, po czemu garniec, kwarta, pół kwarty, i funt soli przedawane bydź maią. Przy układaniu téy Taxy rachowaną naprzód bydź ma, cena soli nayblizszego Magazynu, do téy przyłączy się koszt proporcyonalny przywozki téy Soli do domu Szynkarza, wyrachowany od konia iednego na sześć Centnarów, tudzież dziesięć od sta zysku dla Szynkarza. Tym sposobem ułozona Taxa na każdy gatunek, ma bydź we wszystkich Miastach ogłoszoną, na Ratuszu, oraz na drzwiach u Burmistrza przybitą, niemniey każdy Szynkarz mieyski i wieyski mieć ią powinien, tak ażeby każdy mógł przekonać się, po czemu za garniec, kwartę lub funt soli płacić należy, a gdyby Szynkarz drożéy nad nią sol przedawał, wtedy wszystka u niego znayduiąca się sól skonfiskowaną, oraz książka i koncessya iemu odebraną będzie.

Szynkarz Wieyski szynkuiący sol po Wsiach, podlegać ma Kontrolli nayblizszego Urzędu Konsumcyinego, winien iest stosować się do Taxy w nayblizszem Mieście ustanowionéy, pod karą wyż wymienioną.

Nakoniec, gdy w każdem Mieście dostateczna liczba Szynkarzy iest przeznaczona do Szynku soli; zatem zakazuie się w zupełności ieżdzenie na Iarmarki, i Targi, Odpusty do Miast lub Wsi obcym Szynkarzom koncessowanym w zamiarze szynkowania solą.

(Dalszy ciąg potém.)

Z wydziału policyinego.

PREFEKT Departamentu Płockiego. Umieszczaiąc poniżéy opis zbiegłych żołnierzy z woyska Polskiego, zalecam WW. Woytom i JJPP. Burmistrzom, ażeby tych wszędzie śledzić starali się, spostrzeżonych przyaresztowali, i pod przyzwoitą strażą, nayblizszéy kommendzie woyskowéy dostawili.

Ninieysze obwieszczenie, iżby każdego wiadomości doszło, WW. Woyci i JJPP. Burmistrze sposobem zwyczaynym w Gminach swych ogłoszą, i że się tak stało, przed respective Podprefektem udowodnią. Płock, dnia 17. Lipca 1816.

A. Sumiński, Z. P. *Jaroszewski, Z. S. j.*

O p i s.

1. Rokicki Franciszek, żołnierz z pułku 2. piechoty liniowey, rodem z wsi Wołczynowa, Powiatu Wyszogrodzkiego, syn Grzegorza i Teressy, twarzy okrągłéy, ciała niskiego, oczow piwnych, nosa miernego, ust małych, brody krótkiéy, włosów i brwi blond.

2. Sawicki Józef, żołnierz z połku 2. piechoty liniowéy, rodem z wsi Czerniewice w Powiecie Mławskim, syn Antoniego i Joanny, twarzy ściągłéy, oczów burych, nosa miernego, włosów ciemno blond, czoła niskiego.
3. Malinowski Jakób, żołnierz z pułku 2. piechoty liniowéy, rodem z wsi Woyczynie, Powiatu Lipnowskiego, syn Walentego i Maryanny, twarzy ściągłéy, oczów siwych, nosa konczatego, włosów blond, czoła wysokiego.
4. Brakomicki Jakób, żołnierz z tegoż samego pułku, rodem z miasta Ostrołęki Powiatu tegoż, syn Macieia i Tereßy, twarzy ściągłéy, oczów siwych, nosa ściągłego, włosów ciemno blond, czoła wysokiego.
5. Łuzmanski Franciszek, żołnierz z pułku 6. piechoty liniowéy, rodem z wsi Barłoża, Powiatu Płockiego, syn Macieia i Anny, twarzy ściągłéy, oczów siwych, nosa miernego, włosów czarnych, czoła miernego.
6. Nowakowski Jakób, żołnierz z pułku 2. piechoty liniowey, rodem z miasta Wyszogroda, Powiatu tegoż, syn Franciszka i Katarzyny, twarzy pociągłéy, oczów niebieskich, nosa pociągłego, ust miernych, włosów brunatnych.
7. Ratynski Stanisław, żołnierz z pułku 5. piechoty liniowéy, rodem z Polichnowa, Powiatu Płockiego, syn Mikołaia i Anny, twarzy okrągłéy, oczów szarych, nosa miernego, ust małych, włosów czarnych.

Z wydziału policyinego.

PREFEKT Departamentu Płockiego. Umieszczaiąc poniżéy opis zbiegłego żołnierza Żarkowskiego Jozefa, zalecam WW. Woytom i JJPP. Burmistrzom, ażeby onego wszędzie śledzić starali się, spostrzeżonego przyaresztowali i nayblizszéy kommendzie woyskowéy pod przyzwoitą strażą dostawili.

Ninieysze obwieszczenie, ażeby każdego wiadomości doszło, WW. Woyci i JJPP. Burmistrze sposobem zwyczaynym w swych Gminach ogłoszą, i że się tak stało, przed respective W. Podprefektem udowodnią. Płock, dnia 20. Lipca 1816.

A. Suminski, Z. P. *Jaroszewski*, Z. S. j.

Opis. Żarkowski Jozef, żołnierz z pułku 1. piechoty liniowéy, zbiegł 3. Lipca 1816., rodem ze wsi Walisowa, Powiatu i Departamentu Płockiego, syn Walentego i Zofii, maiący lat 22., twarzy ściągłéy, oczow niebieskich, nosa miernego, włosow ciemnych, czoła niskiego, ma calow 4.

Z wydziału policyinego.

PREFEKT Departamentu Płockiego. Umieszczaiąc poniżéy opis zbiegłego Marcina Dudka, o kradzież obwinionego, zalecam WW. Woytom i JJPP. Burmistrzom, iżby takowego wszędzie

śledzić starali się, spostrzeżonego przyaresztowali i pod przyzwoitą strażą Sądowi Policyi poprawczéy obwodu Zamoyskiego dostawili.

Ninieysze obwieszczenie, ażeby każdego wiadomości doszło, WW. Woyci i JJPP. Burmistrze sposobem zwyczaynym w Gminach swych ogłoszą, i że się tak stało, przed respective Podprefektem udowodnią. Płock, dnia 12. Lipca 1816.

A. Sumiński, Z. P. *Jaroszewski, Z. S. J.*

Opis. Marcin Dudek ma lat 30., pochodzi z Gminy Krasnobrodzkiéy, Powiatu Zamoyskiego, Departamentu Lubelskiego, wzrostu słusznego, twarzy pociągłéy, długiego nosa, włosów i brwi blond, brody i wąsów rudawych, oczów siwych, miał na sobie sukmanę siwą nową, koszulę i spodnie zgrzebne, buty na obcasach, był opasany szerokiem furmańskiem rzemiannym pasem na sprzączek 6., na głowie miał kapelusz słomianny nowy.

Pisarz Aktowy razem Konserwator hypotek Powiatu Lipińskiego.

Podaie ninieyszém do publiczné wiadomości, że na wniosek Sukcessorów Kollateralnych pełnoletnich po zmarłym *Krystyanie Beyersdorfie* w Lipnie, między któremi są i nieletni, iako to: *Daniel Kazimierz* i *Lowiza Beyersdorfowie*, syn i córka po zmarłym *Janie Bogumile Beyersdorfie*, Possessorze Młyna Dyblin, mieszkaią przy matce w mieście Babiaku, których iest Opiekunem JPan *Marcin Frederyk Beyersdorf*, w Lipnie mieszkaiący w Młynie, i JPan *Ferszter*, Piekarz i Obywatel miasta Lipna podopiekun:

Niemniéy *Karolina Wilhelmina*, córka po zmarłym *Marcynie Fryderyku Beyersdorff*, Obywatelu w Rypinie, ta córka mieszka przy matce *Lowizie*, wpierw *Beyersdorfowéy*, ostatecznie *Karkowskiéy* w Rypinie, któréy są JPan *Jakób Krasiewicz*, Obywatel miasta Rypina opiekun w Rypinie, *Jan Bauer*, Obywatel miasta Lipna podopiekun w Lipnie zamieszkały, wszyscy opiekunowie na Radach familyinych postanowieni, i do żądania łącznie z pełnoletniemi konsukcessorami przedaży nieruchomości poniżéy wymienionych upoważnieni, stosownie iuż do zapadłego Wyroku Trybunału Cywilnego Departamentu Płockiego z dnia 19. Czerwca r. b. zaraz niżéy wymienione nieruchomości dla przysposobienia Massy po zmarłym *Krystyanie Beyersdorfie* młynarzu w Lipnie, dla podziału między Sukcessorów do przedaży publiczné zasądzaiącego, i w celu odbycia przedaży téy podpisanego Pisarza Aktowego przeznaczaiącego: że w dniu 4. miesiąca Września r. b. w Kancellaryi tegoż Pisarza Aktowego w Lipnie pod

Nr. 50. przy ulicy Dobrzyńskiéy utrzymywanéy, będzie pierwsza publikacya zbioru warunków licytacyinych przedaży nieruchomości, iako to:

a) Młyn w Drewno w Szachulec zabudowany, na którego woda idzie pod koło, o dwóch gankach z wszystkiemi rekwizytami w taxie inwentarza pozostałości położonéy w cenie Złotych polskich . . . — — — — 5394.

b) Tartak w Drewno w Krzyżulec z wszystkiemi rekwizytami, z freyną i robotną służą tamże szacowanéy Złt. p. 3060.

c) Budynek nowo pobudowany w pruskii mur, pod dachówką 45. stop długi, a 19. szeroki taxowany Złt. p. 1336.

d) Spichlerz zbożowy w drewno w Szachulec, tarcicami pokryty, z Chlewkiem taxowany Złt. p. — — 198.

e) Wozownia w drewno w Szachulec, położona w taxie Złt. p. — — — — — 108.

f) Grunt czyli Ogrody, obeymuiące 116. []prętów, 16. stopów, oraz z staynią w Szachulec wybudowana, otaxowana Złt. p. — — — — 600.

g) Ogrodzenie do Ogrodów szacowane Złt. p. — 84.

Nieruchomości te wszystkie położone tu przy mieście Lipnie na gruncie dziedzicznie należącym do Ekonomii Dóbr zkonfiskowanych Lenie wielkie, tu w powiecie Lipinskim, wieczystym Erbpaktem czyli Dzierżawą Sukcessorów zamarłego *Krystyana Beyersdorff*, z mocy przywileiu przez samego Nayiaśnieyszego Króla Jmci Pruskiego z dnia piątego Lutego 1806 roku.

Z téy posiadłości wieczystéy opłaca się następuiący czynsz: Z Młyna, z Tartaku podług powyższego przywileiu czynsz będzie się opłacat w pieniędzach; za zboże, korcy 163. mac 4. Żyta, korcy 212 mac 12. Jęczmienia, do dnia 1. Czerwca 1834. roku, z ceny Żyta korzec po Tal. 1. gr. 18. denarów 9. pruskich, Jęczmienia korzec po 83. gr. i 9. denarów pruskich, w wyrachowanéy Summie corocznie po Tal. 304. do Kassy Ekonomii Lenie wielkie, i do Kassy Kamlaryi miasta Lipna płacowego corocznie po 67. gr. 9. denarów pruskich.

Zaś po upłynieniu powyższych lat postanowiony będzie nowy Kanon na lat dalsze 30. za tęż samę ilość i gatunek zboża przez Frakeyą w proporcyi ceny zboża w Gdańsku, i tak zawsze następnie od 30. do 30. lat nowo frakeyonowany będzie na wieczność czynsz.

Z placu za osobnym prawem także wieczystéy Dzierżawy, na którym staynia pod litt: *f.*, stoi, opłaca się do Kassy Ekonomii Le-

nie corocznie po Tal. 1. gr. 40. pruskich. Do téy nieruchomości przywiązane są narzędzia i statki do młyna należące. Tudzież znaczny zapas drzewa, tarcic, niemniéy materyałów do nowo budować się mianego Młyna, iako to: Kamieni i Wapna.

W ogóle zaś wszystkie powyższe nieruchomości wraz z dołączonemi statkami i materyałami taxowane w Summie Złotych polskich dwanaście tysięcy dwieście czterdzieści ośm, groszy sześć, 12248. gr. 6.

Że druga publikacya i trzecia, gdzie ostateczne zasądzenie nastąpi, w dwie Niedziele po pierwszéy i drugiéy następować będą.

Wyciąg ninieyszy zawieszony w Kancellaryi Pisarza Aktowego, gdzie przedaż przeznaczona i w mieyscach prawem przepisanych.

Lipno, dnia 17. Lipca 1816.

Józef Bronisz.

Pisarz Aktowy Województwa Płockiego.

Uwiadomia Publiczność, komu o tém wiedzieć należy, iż wieś Swieszewka, w Powiecie Pułtuskiem, Woiewodztwie Płockim leżąca, Ur. Woyciecha Milewskiego dziedziczna, przez publiczną licytacyą przed niżéy podpisanym odbyć się mianą w dniu 1. miesiąca Sierpnia r. b. na gruncie wsi Swieszewka, w trzyletnią Dzierżawną possessyą, a to na satysfakcyą procentów od summy 5000 Talarów tam będących, W. Samuela Tillinger Naddzierżawcy Ekonomii Gumińskiéy, Wyrokiem Trybunału Cywilnego I. Instancyi Woiewodztwa Płockiego w dniu 28. Czerwca r. b. nakazuiącym niżéy podpisanego do odbycia takowéy licytacyi upoważniaiącego, więcéy daiącemu z wszelkiemi zasiewami ozimnemi i iaremi, oraz ogrodowemi wypuszczona zostanie, z zastrzeżeniem, iż otrzymuiący ostatnie przybicie, gotowe roczne pieniądze z licytacyi wypaść maiące, w gotowiznie do rąk niżéy podpisanego złożyć winien będzie.

Płock, dnia 22. Lipca 1816. *Jan Sadkowski.*

Komornik przy Trybunale Cywilnym Województwa Płockiego.

Zawiadomia Szanowną Publiczność, iż na dniu 4. Sierpnia r. b. o godzinie 10. rano odbędzie się publiczna sprzedaż w mieście Płocku, prawnie zatradowanéy Wódki na żądanie W. Joachyma Borzewskiego.

Płock, dnia 24. Lipca 1816.

Jakób Radzymiński.

Dodatek nadzwyczayny.

DODATEK Nadzwyczayny
do
Dziennika Departamentowego pod Nrm. 293.

Obwieszczenie.

Z *wydziału administracyinego Sekcyi I. Tyczy się zadzierżawienia Dochodów z Tytuniów i Tabak w Królestwie Polskim na lat sześć.*

PREFEKT Departamentu Płockiego. W skutek odebranych, względem zadzierżawienia dochodów z Tabaki i Tytuniów w Królestwie Polskim od Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu zarządzeń, i odwołuiąc się do obwieszczenia przez tęż Kommissyą w Gazetach Kraiowych pod dniem 21. Czerwca r. b. zamieszczonego, pospieszam niniéyszém zawiadomić Publiczność:

iż od dnia 1. Sierpnia r. b. monopolium Tabak i Tytuniów w Królestwie Polskim na lat sześć JP. *Nowachowiczowi* w Dzierżawę wypuszczone zostało.

W następstwie zaś tego widzę potrzebę uprzedzić Publiczność o Obowiązkach, iakie tenże Dzierżawca dla zapewnienia potrzeby i dogodności mieszkańcow, na siebie przyiął, i o obowiązkach, iakim z téy umowy wedle zarządzenia Władzy Kraiowey mieszkańcy podlegaią.

W skutku zaś tego donoszę:

1. iż JPan *Nowachowicz* obowiązał się założyć w Królestwie 4. Fabryki Tytuniów i Tabak, których mieysce zadeklarował.
2. Ze prócz tego obowiązał się w każdém Woiewodztwie założyć i utrzymywać skład głowny Tytuniów i Tabak, z których wszyscy Dystrybutorowie tabaczni, fabrykowane Tabaki w głownych Fabrykach Kraiowych, na sprzedaż szczególną brać maią.
3. że Zezwolił, aby przy każdéy fabryce i składzie głownym był Officyalista skarbowy, którego obowiązkiem będzie dopilnować dobroci Tabaki i Tytuniów, sprawiedliwości wagi, i sprzedaży wedle ceny postanowioney, aby Publiczność w niczém krzywdzoną niebyła.
4. Wziął obowiązek Dzierżawca zakupować nayprzod Tytunie z plantacyi Kraiowych, za cenę, iaka przepisaną będzie, a to naydłużéy do 1. Lutego każdego roku.
5. Cena, za iaką w każdym roku zakupować ma Tytunie z plantacyi Kraiowych, niemniey iak wiele Tytuniu Kraiowego do kto-

rey fabryki potrzebować może, ustanowiona i ogłoszona będzie przez Rząd w miesiącu Sierpniu każdego roku.

6. Poddał się Dzierżawca pod urządzenia policyine, wraz z swemi Dystrybutorami, gdyby podług wagi sprawiedliwey Tytunie i Tabaki sprzedawane, lub gdyby dobroć Tabaki właściwa niebyła, albo ta sfałszowaną okazała się, w którym to przypadku, Tytuń lub Tabaka opieczętowana, i obwiniony pod rozpoznanie i ukaranie Władzy właściwey oddanym będzie.

7. Obowiązał się Dzierżawca przedawać Tabakę i Tytuń sam przez siebie i swoich Dystrybutorów taką ceną, iaka Regulaminem 20. Maia 1812. iest oznaczona.

Na szczególne iednak drogie gatunki Tabak w Kraiu fabrykowanych, lub z zagranicy sprowadzonych, które Regulaminem nie są obięte, ceny osobném urządzeniem ustanowione będą.

8. Z resztą poddał się Dzierżawca wszelkim przepisom Regulaminu pod dniem 20. Maia wydanego.

Z drugiéy zaś strony ostrzegam Publiczność, iż Rząd wskutku zadzierżawienia tego postanowił:

1. Iż wszelkie Plantacye Tytuniów i Tabak na Wsiach w Królestwie Polskiem od opłaty, iaka przez Regulamin Administracyi Skarbowéy Dochodów z Monopolium Tabaki i Tytuniu pod dniem 20. Maia 1812. w Artykuł 62. ustępu 2., była ustanowioną, są uwolnione, i że w myśl tego żadna opłata pobieraną niebędzie.

2. Wyłączeniu iednak temu niepodlegaią plantacye mieyskie, które owszem wedle Regulaminu podatek monopoliczny opłacać są obowiązane.

3. Z tego iednak względu nie są uwolnieni Plantatorowie Wieyscy rownie iak i mieyscy od przynależnego deklarowania swych plantacyi, i owszem, ieżeliby przy rewizyi iaka rożnica okazać się miała, podpadną przepisaney regulaminem odpowiedzialności.

4. Deklaracye zaś takowe stosownie do §. 24. i 25. Regulaminu iak dawniey na ręce Podprefektow podawane bydź maią, którzy zebrawszy one w terminie oznaczonym, do fabryki Woiewodzkiey pod tytułem, do Urzędu Skarbowego Kontrollę fabryki N. utrzymaiącego, — pod rubrum prywatném — pocztą odsełać są obowiązani. —

5. Zostawiona Plantatorom iest wolność sprzedawać Tytunie swoie do fabryk Kraiowych, aż do ilości potrzebney, i publicznie oznaczyć się maiącey, a w razie zaś, gdyby ilość Tytuniow u Plantatorow znalazła się nad potrzebę, wolno im wyprowadzić takowe zapasy za granicę bez opłaty nadzwyczayney Entreprytzie Tabak, z tém iednak zastrzeżeniem: iż zbywaiący Tytuń sprowadzonym bydź winien na Skład do miasta, w którém Urząd Skarbowy exystuie, zkąd dopiero wyprowadzić go można za zaświadczeniem podług przepisów Skarbowych wydać się maiącym.

6. Wolno iest także Plantatorom wyprowadzić za granicę bez opłaty nadzwyczayney z plantacyi swych tytunie; wreszcie gdyby cena kupna Tytuniów do fabryk Kraiowych z plantacyi Kraiowych ogłoszona, nieodpowiedała kosztom wyłożonym na plantowanie, nie inaczéy iednak iak za opowiedzeniem się popoprzedniczém Officyaliscie Skarbowemu, będącemu przy nayblizszéy fabryce, i uzyskaniem od niego zaświadczenia.

7. Dla zapewnienia dochodow Dzierżawcy, niewolno nikomu od dnia 1. Sierpnia r. b. przez ciąg 6. letniey Dzierżawy, ani fabrykować, ani sprzedawać Tytuniów i Tabaki bez wiadomości Entreprenera.

Wszelkie więc koncessye na fabryki, i Dystrybucye przez Rząd wydane, z dniem 1. Sierpnia r. b. ustaią.

8. Podobnie niewolno nikomu z handluiących z zagranicy sprowadzać Tytuniow i Tabak na sprzedaż Kraiową, iak tylko samemu Dzierżawcy; zastrzeżona iednak iest dla niehandluiących wolność wprowadzania Tabaki z zagranicy na własną potrzebę w małey ilości za paszportem Kommissyi Przychodow i Skarbu, i za opłatą cła od każdego funta po Złot. pol. 3.

9. Przeprowadzenie iednak Tabak na handel Tranzytowy za opłatą cła, nie iest wzbronione, skoro towar takowy przynależnie zadeklarowany opatrzony i oplombowany będzie.

10. Ponieważ z dniem 1. Sierpnia r. b. każdy dotychczasowy fabrykant lub Dystrybutor prawo fabrykowania i sprzedawania utraca, przeto wszelkie zapasy Tytuniow i Tabak, niemniey narzędzia fabryczne, ieżeli iakie kto posiada, sprzedać za umowioną cenę Entreprenerowi, lub takowe w ciągu 3. miesięcy, od 1. Sierpnia rachuiąc, za granicę wyprowadzić bezpłatnie iest obowiązany.

11. Od dnia 1. Sierpnia nic z tych zapasów przez właścicieli użytkowaném bydź niemoże, i dla tego takowe na dniu 1. Sierpnia pod pieczęć i klucz Officyalisty Skarbowego oddane, i wciągu oznaczonego terminu sprzedane Dzierżawcy, lub za granicę wysłane bydź muszą.

12. Dla przestrzegania Defraudacyi, Dzierżawca w razie podeyrzenia o iakim nadużyciu, ma tylko prawo w assystencyi Urzędników policyiynego lub Skarbowego rewizyą uskutecznić, wczém wszelka pomoc z strony Urzędników Administracyinych, iakiemi są Podprefekci, Woyci i Burmistrze, Kommissantom tegoż Dzierżawcy dodawana bydź ma; Interess bowiem tegoż Dzierzawcy, o ile Regulaminowi i ninieyszemu obwieszczeniu sprzeciwiać się nie będzie, za Skarbowy uważanym bydź ma.

13. W tym też względzie postanowiono, że żaden zapas Tytuniu i Tabaki, nawet i u prywatnych osób, po upłynieniu miesiąca Sierpnia znaydować się niema i niepowinien, w przeciwnym razie takowe zapasy za defraudowane uważane będą.

14 Daley postanowiono także, iż wszelkie przewozenie z Kraiu zapasów Tytuniu i Tabak, iedynie tylko za paszportami Dzierżawcy iest dozwolone: bez paszportu przewózka podobna za defraudacyą uważana będzie; Transporta zaś przez Kray przechodzące na handel transytowy, są od tego wolne, gdyż osobném urządzeniom podlegaią.

15. Ponieważ przy przeprowadzaniu Tabak i Tytuniów z fabryk do składów głownych, ze składów na Dystrybucye, Dzierżawca od opłaty grobłowego, mostowego, drogowego i. t. p. kontraktem uwolnionym został, przeto, ieżeli przy Tytuniu i Tabace innych Towarów niebędzie, opłaty takowe pobierane od tychże transportow nie będą, skoro tylko kwity zaświadczaiące przez Officyalistow Skarbowych przy fabrykach i Dystrybucyach ustanowionych wizowane, okazane zostaną.

Do przepisów więc powyższych przez Władzę Kraiową postanowionych, a ninieyszém obwieszczeniem obiętych, nietylko mieszkancy i Obywatele, lecz też i WW. Podprefekci, Woyci i Burmistrze w każdym przypadku stosować się winni, które to obwieszczenie, aby każdego doszło wiadomości, w Dzienniku Departamentowym umieszczone, prócz tego przez Podprefektow sposobem nawet kursoriow ogłoszone bydź ma.

Płock, dnia 16. Lipca 1816.

A. Sumiński, Z. P. *Jaroszewski, Z. S. j.*